

Nieuwe wet kan **redding** zijn voor Maison van den Boer

Cateraar Maison van den Boer dreigt failliet te gaan door de coronacrisis.

Een versnelde invoering van een speciale wet kan niet alleen dit bedrijf helpen om te overleven.

Marc Heuvelmans

OPINIE

Maison van den Boer wankelt door corona', kopte de voorpagina van deze krant vorige week. De grootste cateraar van Nederland zit in zwaar weer als gevolg van de coronacrisis en ze is niet de enige. Door de ingrijpende overheidsmaatregelen tegen het virus ligt een deel van de economie stil. Als evenementen verboden worden, zijn ook de toeleveranciers gedupeerd. Daarom zit Maison van den Boer van de ene op de andere dag zonder werk maar lopen haar kosten wel door. Leveranciers die vóór de crisis al geleverd hebben of die langer lopende contracten hebben, willen toch betaald krijgen. Als er geen geld is, ligt een faillissement op de loer. Dat is doodzonde als het om een tijdelijke situatie gaat en het bedrijf in de kern gezond is.

Eventueel kan dan na een faillissement een doorstart gerealiseerd worden, waarbij de onderneming vanuit faillissement voortgezet wordt in een nieuwe, gesaneerde opzet. Hoewel deze praktijk van georganiseerd doorstarten al vele jaren op grote schaal wordt toegepast, is dit eigenlijk niet de bedoeling van een faillissement. Dat is erop gericht de onderneming te liquideren en volledig te beëindigen, niet om de onderneming te saneren. Eigenlijk is daarvoor een surseance van betaling bedoeld, want dan draait de onderneming ondertussen gewoon door. Het probleem is dat een surseance van betaling eigenlijk alleen zorgt voor een uitstel in de betaling van de gewone schuldeisers. Die kunnen een tijdje hun vorderingen niet opeisen en dat geeft lucht om de onderneming te saneren. De bewindvoerder in een surseance moet wel een zware toets aanleggen en als de onderneming niet levensvatbaar blijkt of aan de schuldeisers geen bevredigende regeling aangeboden kan worden, is de bewindvoerder verplicht het faillissement alsnog aan te vragen.

Oplossing

De surseance van betaling zou dus een oplossing kunnen zijn voor Maison van den Boer, dat immers te kampen heeft met veel te hoge schulden. Zij probeert dat nu op te lossen met het aanbieden van een onderhandse regeling aan haar schuldeisers, waarbij die slechts 20 procent van hun vordering betaald krijgen,

tegen kwijtschelding van het restant. Het is een vereiste voor een geslaagde regeling dat alle schuldeisers meedoen. In de meeste gevallen wordt een aanbod gefinancierd door een nieuwe financier die bereid is geld in het bedrijf te steken voor haar redding en die wil niet dat na zijn investering het bedrijf alsnog failliet gaat. Dat kan wél als er een kleine groep schuldeisers achterblijft die niet met het akkoord hebben ingestemd.

In het geval van Maison van den Boer zijn er een paar opties: alle schuldeisers aanvaarden het onderhandse akkoord, zodat het bedrijf gesaneerd kan voortbestaan of het bedrijf gaat failliet als niet alle schuldeisers meedoen. Een tussenweg zou zijn dat in een surseance van betaling alsnog een regeling aangeboden wordt. Dan hoeven namelijk niet alle schuldeisers in te stemmen. Het is dan voldoende dat de helft van het aantal schuldeisers akkoord gaat, mits die gezamenlijk tenminste de helft van het openstaande bedrag vertegenwoordigen. In dat geval zal de rechtbank het akkoord bekrachtigen. Dat heet 'homologatie van het akkoord'. Een minderheid van de schuldeisers die niet heeft ingestemd met het akkoord, is er dan toch aan gebonden als een 'dwangakkoord'.

De nadelen van een faillissement of surseance van betaling laten zich raden: hoge kosten van de bewindvoerder en/of curator, tijdverlies, reputatieschade, verlies van de eigen regie over de onderneming en lijkenpikkers die als aasgieren op de onderneming afkomen. Veel beter zou het voor Maison van den Boer zijn als er voor dit soort gevallen een regeling zou bestaan waarin ook buiten surseance of faillissement de kleine minderheid van onwillige schuldeisers toch gebonden zou kunnen worden aan een onderhands akkoord.

Verplicht

Die regeling is al jaren in de maak en heet Wet homologatie onderhands akkoord (WHOA). Schuldeisers die niet willen meewerken aan een akkoord kunnen daartoe tegen hun wil toch verplicht worden, indien een akkoord redelijk wordt bevonden door de rechter. Het wetsvoorstel is door minister Dekker medio vorig jaar ingediend bij de Tweede Kamer en is klaar om aangenomen te worden. Dat zijn normaal langdurige trajecten, maar tijdens de coronacrisis breekt nood wetten. Kijk maar hoe snel minister Koolmees de wettelijke regeling voor werktijdverkorting terzijde kon schuiven om die in te

▲ **Maison van den Boer, de grootste cateraar van Nederland, wankelt door corona.**

FOTO VAN ASSENDELFT

Tijdens de coronacrisis breekt nood wetten

– Marc Heuvelmans

ruilen voor het Noodfonds Overbrugging Werkgelegenheid.

Daarom is het geen gekke gedachte als minister Dekker ook een duit in het zakje zou doen door versneld de WHOA in te voeren. Zodoende is Maison van den Boer niet gebonden aan de eis dat alle schuldeisers mee moeten doen en kan ze de onderneming saneren zonder surseance of faillissement. Het zou mooi zijn, als alle Nederlandse bedrijven daar gebruik van zouden kunnen maken.

Hoewel een snelle invoering van de wet gewenst is, werd recent toch de behandeling uitgesteld. Insolventieadvocaten hebben daarom samen met enkele hoogleraren een brandbrief aan de minister gestuurd voor versnelde invoering van de wet. Juist in deze tijd zou dat bedrijven enorm kunnen helpen het hoofd boven water te houden en te kunnen overleven. Zodoende kunnen bedrijven voortbestaan en blijven banen intact, zeker als de sanering gecombineerd wordt met alle andere faciliteiten van de overheid, want daar lijkt het de overheid vooral om te doen.

Het woord is aan de minister.

■ **Marc Heuvelmans** is insolventieadvocaat bij BG.legal 's-Hertogenbosch - Eindhoven - Tilburg.